

ลักษณะของปรัชญาจีน

- เน้นภาคปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎี
- เน้นชาตินี้มากกว่าชาติหน้า
- เน้นการเป็นปรัชญามากกว่าเป็นศาสนา

แนวคิดของเล่าจื๊อ (ศาสนาเต๋า) คัมภีร์เต๋าเต็กเก็ง

เล่าจื๊อ เกิดในยุค
เดียวกับ ขงจื๊อ
แต่แตกต่าง

เต๋า คือ อุดมคติชีวิต

- ความดีสูงสุดของชีวิตมนุษย์ คือ เข้าไปรวมอยู่กับเต๋า, มนุษย์กำเนิดมาจากความว่างเปล่า คือ “เต๋า”
- การดำเนินชีวิต เพื่อให้บรรลุจุดหมายสูงสุดของชีวิต มนุษย์ต้องกลับมาสู่ธรรมชาติดั้งเดิม คือ
 1. มีความเมตตา กรุณา เห็นอกเห็นใจกันและกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน พึ่งพาอาศัยกัน
 2. ไม่ฝ่าฝืนธรรมชาติ ทำตนให้กลมกลืนกับธรรมชาติ
 3. ไม่หลงติดอยู่กับสิ่งสมมติที่มนุษย์บัญญัติขึ้น และสร้างขึ้น เช่น กฎหมาย ขนบธรรมเนียม ประเพณี พิธีกรรมต่างๆ
 4. ไม่หลงกับเกียรติยศ ชื่อเสียง เงินทอง
 5. ไม่หลงกับสิ่งประติษฐ์ คิดค้นที่มนุษย์สร้างขึ้น อันเป็นตัวทำให้เกิดกิเลส ตัณหา
- ซึ่งจะนำไปสู่ความทุกข์ ปัญหาของชีวิต และปัญหาของสังคมมนุษย์
- ดังนั้น เราต้องเริ่มต้นด้วยการรู้จักตนเอง เอาชนะตนเอง ไม่ทะเยอทะยานอยาก รู้จักเล็ก ละ
ใช้ชีวิตเรียบง่าย

ปรัชญาในการปกครองของเต๋า

น้ำให้คุณแก่สรรพสิ่ง
สามารถปรับเปลี่ยนรูปร่างได้ตลอดเวลา เยือกเย็น สงบนิ่ง
มิได้คิดแย่งชิงสิ่งใด ๆ
ตั้งตนอยู่ในที่ต่ำ
อันทุกคนรังเกียจเหยียดหยาม
แต่เมื่อถึงเวลา น้ำ จะกวาดล้างทุกสิ่งให้หายไป
เพื่อเริ่มต้นใหม่

แนวคิดของขงจื้อ

จุดมุ่งหมายให้คนเราบรรลุความดีในชีวิตในโลกนี้เป็นสำคัญ

-มนุษย์เป็นสัตว์สังคม ต้องครองชีวิตสัมพันธ์กับผู้อื่น ไม่ชอบโดดเดี่ยว

-มนุษย์เกิดมาพร้อมความดี ธรรมชาติ คือ ความดี มีมาพร้อมกันทุกคน

-คนเราจะบรรลุความดีก็แต่ในสังคมเท่านั้น โดย ปฏิบัติตามหน้าที่ของตนเองให้สมบูรณ์

-ความทุกข์ยาก ความเสื่อมโทรมของสังคมมีสาเหตุมาจาก
“คนไม่ทำหน้าที่ของตนให้สมบูรณ์”

-ผู้ปกครอง ต้องมีความเมตตา กรุณา

-ผู้ใต้ปกครอง ต้องมีความจงรักภักดี ซื่อสัตย์

ขงจื้อได้ แบ่งพฤติกรรมคนดี กับ คนเลว

คนดี	คนเลว
<ol style="list-style-type: none"> 1. มุ่งแสวงหาความยุติธรรม 2. มีจิตใจสงบเยือกเย็น 3. ดีมาแต่กำเนิด และไม่เป็นโทษของความ สามัญ (เลว ต่ำ ชั่ว) 4. มีความสูงส่ง สง่างาม ไม่อวดดี 5. มีความมั่นคง เมื่อประสบกับความเลวร้าย 6. ค้นหาความบกพร่องในตน และแก้ไขให้ดีขึ้น 7. ต่อสู้ และฝ่าฟันในทางสูง 8. มีชีวิตอยู่ปราศจากความกังวล และความ กลัว 	<ol style="list-style-type: none"> 1. มุ่งแสวงหาผลกำไร 2. มีความวิตก กังวลในจิตใจ 3. มีความสามัญมาแต่กำเนิด 4. ไม่มีความสูงส่ง อวดดี เย่อหยิ่ง 5. ควบคุมตนเองไม่ได้ เมื่อประสบกับ ความเลวร้าย 6. ค้นหาความบกพร่องของผู้อื่น แก้วตัวเอง 7. ต่อสู้ และฝ่าฟันในทางต่ำ 8. มีชีวิตอยู่ด้วยความกังวล และความกลัว

หลักปฏิบัติเพื่อบรรลุอุดมคติชีวิต ตามแนวคิดของขงจื้อ

- ปฏิบัติตามหน้าที่ของตนให้สมบูรณ์
- เริ่มที่ตนเองก่อน
- การจะอบรมผู้อื่นให้มีคุณธรรมจะต้อง อบรมตนเองให้มีคุณธรรมก่อน
- การจะปกครองผู้อื่น ต้อง ปกครองตนเองให้ได้ก่อน
- การพัฒนาตน ต้องเริ่มที่จิตใจของตนให้มีคุณธรรม จริยธรรม ก่อน

หลักจริยธรรมของบุคคล ตามแนวคิดของขงจื้อ

- เมตตา กรุณา สุจริต จงรักภักดี
- กตัญญูกตเวที
- รัก ซื่อสัตย์ รับผิดชอบในหน้าที่ของตน
- คารวธรรม
- ความจริงใจ

จริยธรรมสังคม ตามแนวคิดของขงจื้อ

-จริยธรรมทางกาย

จริยธรรมที่นำไปปฏิบัติตามหน้าที่ตามสภาพของแต่ละบุคคล ต้องทำหน้าที่ตามที่ตนให้สมบูรณ์

-จริยธรรมทางใจ

จริยธรรมในด้านปลูกฝังและพัฒนาจิตใจของตนให้สูงขึ้น ได้แก่

- 1.ความรักใคร่เมตตา
- 2.สัมมาปฏิบัติ

ควรกระทำในสิ่งที่ถูกต้อง ยุติธรรม กระทำไม่หวังสิ่งตอบแทน อามิสสินจ้าง หรือการได้มาซึ่งเกียรติยศ ชื่อเสียง ยึดหลักการเป็นการทำความดี

-สอนให้คนกระทำอะไรลงไปด้วยจิตใจ ที่มีความรักเป็นรากฐาน (จงเอาใจเขา มาใส่ใจเรา)

แนวคิดของมหาตมะ คานธี

ทักษะเกี่ยวกับค่าจริยธรรม คือ ความดี ความซื่อ

-เริ่มจากหลักการ คือ คนเราทุกคนรักความสุข เกลียดกลัวความทุกข์

-ดังนั้น จึงเอาหลัก “อหิงสา” และหลัก “สัตย์หรือความจริง” เป็นแนวทางการดำเนินชีวิต

-ความรัก และอหิงสา เป็นทางไปสู่อาณาจักรพระเจ้า เราต้องมีใจรักต่อเพื่อนมนุษย์

-อหิงสา เป็นคุณธรรมขั้นพื้นฐาน โดยเป็นปัจจัยไปสู่การบรรลุสัตย์จะ หมายถึง

- 1.การไม่ฆ่า ไม่ทำร้าย ไม่เบียดเบียน
- 2.เมตตา กรุณา (กระทำความดีต่อชีวิตอื่น)

-ผู้ยึดมั่นในอหิสา

จะต้องมีจิตใจมั่นคง ไม่หวั่นไหว ไม่เกรงกลัวต่อสิ่งใด กลัวพระเจ้าสิ่งเดียว

-เครื่องหมายของอหิสา คือ ผู้เข้มแข็ง กล้าหาญ (อาศัยความรัก และเสียสละเป็นพื้นฐาน)

-หลักอหิสา คือ

1.ความมีสัจจะ

2.ความไม่เห็นแก่ตัว

3.ไม่เป็นอันตรายต่อผู้ใด

4.เป็นอิสระจากความโกรธ ความหลง ความทะนงตน ความโลภ

5.ความเข้มแข็ง ความมีเมตตาให้อภัย

6.มอบชีวิตแก่พระเจ้า

7.จงเกลียดบาป แต่อย่าเกลียดผู้ทำบาป

-ความเลวร้าย(บาป) ที่เกิดขึ้นในสังคม มาจากคนในสังคมเป็นผู้ก่อขึ้น ด้วยสาเหตุ

- 1.เล่นการเมืองโดยไม่มีหลักการ
- 2.ผู้คนเอาแต่สุขสำราญโดยขาดความยั้งคิด
- 3.ร่ำรวยในธุรกิจ โดยความคิดอกุศล
- 4.ความรู้มีมากล้น แต่กลับจนความดี
- 5.ค้ำเป็นเศรษฐกิจ แต่ไม่มีคุณธรรม
- 6.วิทยาศาสตร์ก้าวล้ำ แต่ศีลธรรมถดถอย
- 7.หลงบูชาลาภลอย ปล่อยให้ตนเป็นยาจก

-บุคคลจะสมบูรณ์ได้ต้องมีปัญญา 5 ประการ คือ

- 1.สัจจะ
- 2.อหิงสา (เป็นจุดเด่นที่สุด)
- 3.งดเว้นการลักขโมย
- 4.ไม่สะสม หรือครอบครองสิ่งใดมากเกินไปจนความจำเป็น
- 5.ประพฤติพรหมจรรย์